

[Hartvig Frisch.]

Side i den Artikel gik ud paa, at det danske Socialdemokrati kæmpede paa Demokratiets og Forfatningens Grund, men hvad der samtidig fra min Side gjordes gældende i Artiklen var, hvorledes Stillingen vilde være den Dag, man fra visse Sider inden for dette Folk skulde forsøge, hvad der er forsøgt i andre Lande, at forlade Forfatningens og Demokratiets Grund, forsøge med ulovlige, forfatningsstridige Midler at gaa frem imod den danske Arbejderklasse. Over for dette vil jeg her gentage, nøjagtigt som jeg skrev i Artiklen, at deroverfor maa den danske Arbejderklasse sætte sig til Modværg med alle Midler. Naar jeg saa i denne Artikel har gjort den Bemærkning, at man ofte finder Vendingen: alle til Raadighed staaende Midler, saa gælder det for denne Bemærkning det samme, som gælder for enhver overflødig sproglig Bemærkning, at den altid blot svækker Udtrykket, og det er et aldeles overflødig Udtryk: alle til Raadighed staaende Midler. Man maa, hvis det skulde bydes den danske Arbejderklasse, at man i dette Land forlod Lovlighedens Grund, sige sprogligt klart og simpelt, at saa sætter man sig til Modværg med det, der hedder: alle Midler.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg kun sige, at han saa har udtrykt sig meget uheldigt i den Artikel, thi der staar ikke den skarpe Understregning af Forudsætningerne, som det ærede Medlem her fandt det nødvendigt at fremsætte. — Til den højtærede Minister skal jeg saa blot sige, at jeg har ikke et Øjeblik tænkt mig at kunne give ham en Ordre, jeg har kun tænkt paa her at slaa fast, hvad der alle Dage har været gældende Ret her i Landet, og jeg havde troet, at Ministeren vilde bøje sig for dette. Det vil han ikke, han siger om denne Dom, at han anser den for rigtig. Det er ikke afgørende. Der foreligger to modstridende Domme. (*Justitsministeren* [Zahle]: Nej, der går ikke). Der foreligger to modstridende Domme, en, hvorved unge Mennesker i Skjorteærmer er blevet frifundet, og en anden, hvorved unge Mennesker i Skjorteærmer er blevet dømt for at være iført en Paaklædning, der maa ligestilles med Uniform. Skulde jeg vælge mellem de to Domme, vilde jeg ogsaa vælge Byrettens, det har jeg heller intet Øjeblik lagt Skjul paa. Jeg anser det, der blev slaaet fast ved Landsrettens Dom, for urigtigt, men det er Landsretten, der afgør det Spørgsmaal, og derfor ønsker jeg ogsaa

det andet Spørgsmaal forelagt Landsretten, men det tør den højtærede Minister altsaa ikke. (*Afbrydelse:* Vrøvl). Den højtærede Minister siger nu Vrøvl og træder derved i Statsministerens Fodspor. (*Justitsministeren* [Zahle]: Nej, det var ikke mig). Naa, saa var det det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, som sagde det, og som altsaa træder i Statsministerens Fodspor. Ja, jeg holder saa meget at af fæstne disse smaa Afbrydelser fra Regeringspartiernes Side i Rigsdagstidenden. Det er nyttigt, at det bliver slaaet fast, paa hvilken værdig Maade der diskuteres dernedefra.

Saa sagde den højtærede Minister, at han ønskede ikke ad administrativ Vej at naa, hvad Rigsdagen nægtede ham. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er nægtet Ministeren, fordi man fandt, at Ministeren havde tilstrækkelig Beføjelse i Loven, og han er opfordret til at benytte denne Beføjelse. (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er heller ikke rigtigt).

Aksel Larsen: Jeg forstaar jo godt, hvorfor det er nødvendigt at organisere dette Klopfægteri mellem det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. De to Herrer er nemlig slet ikke saa uenige, som det ser ud til. Hvis det ærede Medlem Hr. Pürschel mente noget med den dramatiske Optrevling af „Aandehullet“, han præsterede her, vilde han jo sige: Maa vi bede om, at Rigsdagens Præsidium afkræver det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch en Erklæring om, hvorvidt han vil holde Grundloven eller ikke. Det ærede Medlem Hr. Pürschel er imidlertid ikke i Tvivl om, at et saadant Spørgsmaal ikke behøver at stilles til et Medlem af den socialdemokratiske Gruppe, men det er naturligvis nødvendigt af og til at markere, at der er dog en Modsætning mellem den socialdemokratiske og den konservative Gruppe her i Tinget, og saa tjener dette dertil. (*Afbrydelse:* Det er det rene Vrøvl). Det er ikke det rene Vrøvl, som der bliver sagt fra socialdemokratisk Side. Vi har nemlig hørt disse stærke Ord fra Socialdemokrater i mange Lande, og hver Gang det saa kom til Stykket, viste det sig, at „alle Midler“ bestod i, at man med alle Midler opfordrede Arbejderne til ingenting at gøre, men modstandsløst at lade sig slaa ned. (*Afbrydelse:* Hvad gjorde Kommunerne?).

Første Næstformand (Vanggaard): Medlemmerne bør ikke afbryde Taleren.